

Gordan Nikolić jedan je od glazbenika koji ima biografiju toliko prepunu svog rada da se čovjek mora zapitati odmara li se on ikad. Čini se kao da uvijek svira ili dirigira - uživo ili za snimanje, s orkestrima ili u komornim sastavima - ili predaje.

Nikolić je počeo satove violine u sedmoj godini. Studirao je na konzervatoriju u Bazelu u Švicarskoj kod podjednako plodnog violinista / dirigenta, Jean-Jacquesa Kantorowa, stekao je certifikate za pedagoški rad i solo violinu 1987. i 1990. godine, te podijelio svoje interese između baroka i suvremene glazbe. Nikolić je bez problema odmah preuzeo čelno mjesto komornog orkestra Auvergne; zatim slijedi komorni orkestar u Lozani; Londonski simfonijski orkestar, gdje djeluje od 1998. ; a jedno vrijeme i Komorni orkestar Europe. Postao je koncertni majstor i umjetnički voditelj Nizozemskog komornog orkestra 2004. godine i s njim je vodio programe kombinirajući orkestralnu glazbu s drugim umjetnostima. Tu su uvršteni Stravinskij L'histoire du soldat s slikarom Normanom Perrymanom i Weillov Die sieben Todsünden s kazališnim ansamblom Dogtroep. Nikolić je bio gost dirigent mnogim komornim orkestrima, a nastupao je i kao koncertni solist, održavši premijernu izvedbu *A Deep, but Dazzling Darkness*, koncerta za violinu Jamesa MacMilana 2003. godine. Član je ansambla Razumovsky i Gudačkog kvarteta Vellinger, i sudjeluje na nekoliko festivala komorne glazbe zajedno s glazbenicima poput Christophea Coina, Marie João Pires i Vladimira Mendelssohna. Začudo, još uvijek pronalazi vrijeme za predavanje u Guildhall School i Royal College of Music u Londonu i Konzervatoriju u Rotterdamu. Nikolić svira violinu Lorenzo Storioni iz 1794. godine, a mnoštvo njegovih snimaka nalazi se na Pentatonu, Challenge Classics, LSO Live i drugim izdavačkim kućama.